

Sygn. akt IX U 264/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Renata Stańczak
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2020 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. W. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury górniczej

na skutek odwołania J. W. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 12 lutego 2019 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż ubezpieczony J. W. (1) uprawniony jest do ponownego obliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a to począwszy od dnia

(...)

Sędzia

Sygn. akt IX U 264/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12.02.2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. W. (2) (W.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z 20 najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu jest niższy niż 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków uzyskanych w latach 1956-1974.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony J. W. (1) urodził się w dniu (...)

Od dnia (...) jest uprawniony do emerytury górniczej. Po przyznaniu prawa do emerytury pozostawał w zatrudnieniu.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury obliczony z okresu 01/1986r. do 12/1986r. wyniósł 389,16 % i został ograniczony do 250 %.

W dniu (...). ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanej ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Do wniosku dołączył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 16.10.2015r. wydane przez (...) S.A. Oddział KWK (...) za lata 1971-1972 oraz zaświadczenie z dnia 28.10.2015 sporządzone przez (...) S.A. KWK (...) obejmujące lata 1974-1986.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z dwudziestolecia najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia wyniósł 219,41 %.

W toku niniejszego postępowania Sąd dopuścił dowód z opinii biegłej z zakresu emerytur i rent celem wyliczenia (ewentualnie odtworzenia) wysokości zarobków ubezpieczonego za okres jego zatrudnienia w KWK (...) w C. od 1956r. do 1961r., KWK (...) w S. od 1961r. do 1962r., KWK (...) w K. od 1963r. do 1964r., KWK (...) w R. od 1964r. do 1974r. w oparciu o akta ZUS, akta osobowe ubezpieczonego, zachowaną dokumentację płacową oraz z uwzględnieniem zeznań ubezpieczonego oraz przepisów branżowych obowiązujących w tych okresach. Sąd wskazał przy tym, że biegły powinien dokonać wyliczeń w wersji najbardziej prawdopodobnej, a na zeznaniach ubezpieczonego oprzeć się tylko w takim zakresie, w jakim są one spójne z zebranymi w sprawie dokumentami. Zaś świadczenia uznaniowe typu premie uznaniowe biegły może uwzględnić tylko wówczas, gdy z dokumentów jasno wynika, że były one wypłacone w określonej wysokości. Podobnie z pracą w niedziele - do wyliczeń może przyjąć wynagrodzenie za faktycznie przepracowane niedziele, a także dodatek szkodliwy, niebezpieczny, podwójną Kartę Górnika, 14-tą pensję ale tylko wówczas, gdy z dokumentów wynika, że takie świadczenia były faktycznie ubezpieczonemu wypłacone. Natomiast jeżeli chodzi o dodatki za II i nocną zmianę Sąd zobowiązał biegłego do sporządzenia wyliczeń w dwóch wersjach, to jest przyjmując taki dodatek odpowiednio w zakresie 1/3 wymiaru czasu pracy w miesiącu za okresy kiedy ubezpieczony pracował jako sztygar zmianowy i w drugiej wersji pomijając te dodatki.

Obliczony przez biegłego, na podstawie tak ustalonego wynagrodzenia, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł w wersji I - 285,49% i w wersji II- 285,51% (lata 1960-1961, 1964-1966, 1971-1972, 1974-1986) i jest wyższy od 250%.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akta osobowe ubezpieczonego, dokumentację znajdującą się w aktach sprawy oraz opinię biegłej z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego mgr H. P. z dnia 07.12.2019r. (k.58-83a.s.).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2018r., poz. 1270 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanej biegłej mgr H. P., która na podstawie posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzyła wynagrodzenie ubezpieczonego za sporne lata, a następnie obliczyła najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłą wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w obu wersjach okazał się być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

W ocenie Sądu opinia biegłej jest rzetelna, wydana w oparciu o fachową wiedzę na podstawie szczegółowej analizy przedłożonej dokumentacji oraz obowiązujących w tych okresach przepisów. Ewentualne uwzględnienie zastrzeżeń organu rentowego, nie spowoduje obniżenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru poniżej wartości 250% - pismo z ZUS z dnia 23.12.2019r.(k.92 a.s.).

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję zobowiązując organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej począwszy od dnia (...)

Sędzia